

Botanical Wasteland van het eigenzinnige duo Boogaerdt/VanderSchoot is een **hallucinante visie van het einde der tijden.**

Botanical Wasteland

Theater
★★★★★

Van en door
Theater Rotterdam,
Boogaerdt/Vander
Schoot en Touki
Delphine.
18/5, Operadagen
Rotterdam,
TR Witte de With,
Rotterdam.
Daar t/m 24/5.
14 t/m 23/6, Oerol,
Terschelling.

De futuristische biotoop waar het publiek omheen zit, is een kunstwerk op zich.

Het is weer vertrouwd binnenkomen bij het duo Boogaerdt/VanderSchoot. Voor wie het eigenzinnige werk van theatermakers Suzan Boogaerdt en Bianca van der Schoot een beetje kent, mag het geen verrassing heten dat je bij hun nieuwste voorstelling, *Botanical Wasteland*, als publiek de tribune voorbij loopt om met z'n allen te verdwijnen in een installatie op het podium. Een soort huisje is het, waarin je met een man of honderd plaatsneemt op bankjes rondom een terrarium vol plastic planten en apparatuur. Wat zich daarin het volgende uur allemaal afspeelt, heeft nog het meeste weg van een eschatologische trip, oftewel een hallucinante visie van het einde der tijden, en tart als zodanig elke beschrijving. Niettemin is dit een recensie en volgt hier een bescheiden poging.

Maar eerst, voor wie nog nooit van ze gehoord heeft: Boogaerdt en Van der Schoot maakten de afgelopen jaren naam met een reeks performance-achtige voorstellingen waarin de dominante rol van beeldcultuur in onze samenleving onder de loep werd genomen. Confronterend, beeldend en meeslepend werd hun werk – met titels als *Bimbo*, *Small World* en *Hideous (Wo)men* – genoemd. Het duo heeft zich gespecialiseerd in het creëren van unieke belevenissen die, voor iedereen die ervoor opstaat, een

veelheid aan associaties, emoties en gedachten kunnen oproepen.

Alsof het allemaal nog niet *weird* genoeg was, kozen ze er dit keer voor om samen te werken met Touki Delphine. Dit drietal muziknerds (Bo Koek, Rik Elstgeest en John van Oostrum) maakt multimediaal muziektheater van het absurdistische soort, waarin ze uit de gekste objecten geluid weten te slaan, blazen of sampelen.

Dat de twee groepen samen *Botanical Wasteland* maken, is niet toevallig. De voorstelling toont een verregaande vermenging van mens en object. In het fantastische decor, die futuristische biotoop waar het publiek omheen zit en die een kunstwerk op zich mag heten, zijn alle grenzen tussen natuur en technologie opgeheven. Het is een kunstmatige jungle, met planten die uit purschuim groeien, beeldschermen die als onkruid de ruimte hebben overgenomen en een wildgroei aan kabels, stekkers en buizen. Een groot deel hiervan is mechanisch aangedreven – met behulp van fietspompen, gemotoriseerde kleerhangers of via de computer. Alles wat je ziet, kan op de een of andere manier geluid maken.

OPERADAGEN ROTTERDAM

Botanical Wasteland maakt deel uit van de programmering van de Operadagen Rotterdam (t/m 26/5). Dit tiendaagse festival presenteert uiteenlopende experimen-

Vijf spelers, onherkenbaar onder lagen van maskers, dierenpakken en camouflage, zitten opgesloten in deze tuin van de toekomst. Met alle middelen voorhanden spelen ze een krakende, sissende en bij vlagen spectaculaire ouverture voor een nieuwe, 'posthumane' samenleving, waarin niet de mensen maar de dingen centraal staan. Die ouverture is opgedeeld in vier delen, vernoemd naar de jaargetijden, met elk een eigen ritme en sfeer. Daarvan valt 'Fall' – live gespeeld, maar volledig op video vertoond – het meeste op. Dit deel lijkt een laatste stuip trekking te zijn van de mens, die hopeloos verstregeld met zijn eigen techniek – letterlijk en figuurlijk in dit geval – een kopie van zichzelf lijkt te zijn geworden, een matige avatar op een projectiescherm, enkel nog in staat zichzelf te deleten.

Dat wil niet zeggen dat *Botanical Wasteland* een pessimistisch kunstwerk is, integendeel. Zelfs de ondergang van de mensheid gaat gepaard met visuele grappen. Maar bovenal is de filosofie waarop Boogaerdt/VanderSchoot zich baseert een hoopvolle. Hier staat nu eens geen doemscenario van klimaat,

plasticsoep en onderdrukking centraal, maar een nieuw begin. De makers halen in begeleidende teksten de Amerikaanse socioloog Donna Haraway aan, auteur van onder meer *A Cyborg Manifesto* (1985). Met Haraway verklaren ze het humanisme dood en gaan ze op zoek naar een nieuwe verschijningsvorm van menselijkheid. Eentje die ook niet-menselijke wezens omvat, evenals levenloze voorwerpen en – niet in de laatste plaats – cyborgs, robots dus.

Dat zoeken naar die nieuwe mens gaan de theatermakers de komende jaren doen in een nieuwe reeks voorstellingen onder de titel *Future Fossils*, waarvan *Botanical Wasteland* het nieuwsgierig makende eerste deel vormt. Een glimp van een mogelijke toekomst krijgen we daarin alvast te zien. In het laatste deel, 'Spring', zijn alle mensachtige wezens uit de tuin verdwenen. Overgebleven zijn de mechanisch aangestuurde buisjes, kabels, planten en fietspompen. Samen spelen ze een licht nerveus maar opgewekt lied voor een heerlijke nieuwe wereld, een wereld waarin alles weer opnieuw mogelijk is.

Vincent Kouters

Botanical Wasteland
Foto Mark David

ten op het gebied van opera en muziektheater, op verschillende locaties in Rotterdam. Zo kunt u deze week nog naar de pop-opera *Sylvia*, over Sylvia Plath, met muziek van de Belgische pianist en singer-songwriter An Pierlé. Ook gaat *8: Metamorphosis* er in première, een dansopera van Nicole Beutler met muziek van Purcell. Hoogtepunt is

aanstaande woensdag een uitvoering van *Einstein on the Beach* van Philip Glass en Robert Wilson, met onder anderen de Amerikaanse zangeres Suzanne Vega.